

Bilag 1 til besvarelsen af spørgsmål 89 til L92

"Ændringsforslag
til
L92 om ændring af lov om hunde
(Ændring af bestemmelsen om skambid, optagning af strejfende hunde m.v.)

Af ><, tiltrådt af ><.

Til § 1

1) I den under nr. 2 foreslåede § 3 indsættes som stk. 8:

»Stk. 8. Ved gentagne overtrædelser af § 3, stk. 1, 1.-3. pkt., eller § 3, stk. 2 eller stk. 3, 1. pkt., kan politidirektøren

- 1) give besidderen pålæg om, at den ejendom, hvor hunden holdes, skal være indhegnet af et hegn på op til 1,8 meter i højden, der skal være forsynet med en sluselåge,
- 2) give besidderen pålæg om, at hunden, når den ikke holdes indelukket, skal føres i bånd, herunder pålæg om, at hunden skal føres i et bånd, der højst er 2 m langt, eller skal være forsynet med en forsvarligt lukket mundkurv eller begge dele, eller
- 3) træffe afgørelse om at lade hunden aflive.««

[Mulighed for at politiet kan give besidderen pålæg om indhegning af ejendommen, hvor hunden holdes, pålæg om at hunden føres i snor og er iført mundkurv, eller for at politiet kan træffe afgørelse om at lade hunden aflive ved gentagen overtrædelse af § 3, stk. 1, 1.-3. pkt. eller § 3, stk. 2 eller stk. 3, 1. pkt.]

2) Efter nr. 8 indsættes som nyt nummer:

»01.»I § 6 c, stk. 1, indsættes efter »§ 1 b, stk. 1, eller«: »§ 3, stk. 8, nr. 3,««

[Konsekvensrettelse som følge af ændringsforslag nr. 1]

Bemærkninger

Til nr. 1

Efter hundelovens § 3, stk. 1, 1-3. pkt., er det forbudt, i byer og områder med bymæssig bebyggelse, at lade hunde færdes på gader, veje, stier eller pladser mv., der er åbne for almindelig færdsel uden, at de enten føres i bånd eller er i følge med en person, som har fuldt herredømme over dem.

Efter den foreslåede § 3, stk. 2, påhviler det besidderen af en hund uden for byer og områder med bymæssig bebyggelse at drage omsorg for, at den ikke strejfer om.

Efter den foreslåede § 3, stk. 3, 1.pkt., er det forbudt at lade hunde strejfe på private arealer, som besidderen af hunden ikke har brugsret til.

Overtrædelse af disse bestemmelser kan straffes med bøde.

Den foreslåede bestemmelse i § 3, stk. 8, indebærer, at politiet, i tilfælde af at besidderen gentagne gange overtræder bestemmelserne i § 3, stk. 1, nr. 1.-3., § 3, stk. 2 eller stk. 3, 1. pkt. kan give besidderen følgende pålæg

- 4) at den ejendom, hvor hunden holdes skal være indhegnet af et hegn på op til 1,8 meter i højden, der skal være forsynet med en sluselåge,
- 5) at hunden, når den ikke holdes indelukket, skal føres i bånd, herunder pålæg om, at hunden skal føres i et bånd, der højst er 2 m langt, eller skal være forsynet med en forsvarligt lukket mundkurv eller begge dele, eller
- 6) træffe afgørelse om at lade hunden aflive.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 3, stk. 8, nr. 1, skal politiet kunne give pålæg om, at ejerens ejendom indhegnes, således af hunden ikke kan slippe ud, når den færdes løs på ejendommen. Et pålæg om indhegning skal omfatte hele det område, hvor hunden kan færdes frit uden bånd og mundkurv. Indhegningen skal bestå af et solidt hegn, som er forsynet med en sluselåge bestående af to låger med en gang imellem, så hunden ikke kan løbe ud, når lågen åbnes.

Ifølge bestemmelsen kan der gives pålæg om etablering af et hegn på op til 1,8 meter. I forbindelse med udstedelsen af et pålæg foretages en konkret vurdering af, hvor højt hegnet skal være, for at det effektivt beskytter mod, at den hund, som pålægget vedrører, kan forcere indhegningen.

Herudover indebærer bestemmelsen i den foreslåede § 3, stk. 8, nr. 2, at politiet kan give pålæg om, at hunden skal være forsynet med en forsvarlig, lukket mundkurv. Herved forstås en mundkurv, der giver mulighed for, at hunden kan åbne munden uden at kunne bide. Endelig foreslås det, at det præciseres, at der i forbindelse med muligheden for at udstede pålæg om, at hunden skal føres i bånd, i almindelighed bør stilles krav om, at der skal være

tale om en fast line, der højst er 2 meter lang. Der foretages en konkret vurdering af om der skal gives pålæg om snor eller både snor og mundkurv.

Bestemmelsen i den foreslåede § 3, stk. 8, nr. 3, indebærer, at politiet kan træffe afgørelse om at lade hunden aflive.

Til nr. 2

Den foreslåede ændring indebærer, at afgørelsen om aflivning efter den foreslåede § 3, stk. 8, nr. 3, kan påklages til Rigspolitiet. Dette svarer til, hvad der gælder for øvrige afgørelser om aflivning i medfør af hundeloven.